

мачуха, который занимает, что Сеймъ до сих поры не добился на отцовской уплату, то паны, занятые своими интересами, не зверствуют належной уваги на то, что долгахъ селянъ, и Сімецький заразъ разинялъ Вічъ. Намъ видно, что подобные поступанья зовѣй не изъявляютъ конституцію и досыть было и комиссары правительству возвели беѣдника до порядку, а не хвататъ заразъ такого радиального средства, какъ разинялъ Вічъ." Дальше "Дзіенікъ Pol." застерѣгъся передъ захидами въ стороны рускомъ, что разинялъ Вічъ винъ Польши. — Польша присъ заграницю, варшавска и познанська, выступила чи то съ наглою чи изъвѣтъ съ обуреніемъ на фактъ разинялъ Вічъ въ Коссовой (Gaz. Polaka, Gaz. Warszawska, Kurjer Warszawski, Dziel. Rokopolski и др.). Всъ они суть томъ гадки, что конституція австрійска, — изъ того, что намѣстникомъ Галичинъ есть Польскъ и что Польши въ заглѣ маютъ верхъ въ краю, — разтиглися и на Русибль, а разинялъ Вічъ въ Коссовой, въ бѣдѣ намѣстникъ и. Ф. Залескій есть посломъ въ Сеймѣ, — "oburgajo wszystkich ludzi gospodnich i szlachty", — якъ то пишетъ варшавска "Gaz. Polska".

Всъ тій цѣкавой фразы польскихъ газетъ, якъ мы тутъ навели, могли бы стати для насъ бодай якою-тою сатирикаю, бо признаньемъ намъ бодай разъ тажкого покращенія, коли-бы не то, что на дѣлѣ коссовой Поляки зовѣй всолидаризовались съ ц. к. староствою и посыпали ажъ до токъ саѣни приотрасти, чи называть вызовѣли Русинамъ въ день Віча обѣдану салю Касину на концертъ и забазу! Ба и побоя познаньшыхъ зѣстокъ, якъ мы дотали въ Коссобщаны, Поляки коссовой не перестаютъ кокетувати съ ц. к. староствою противъ Русиной. Теорія отже въ газетахъ разиняла съ практикою на интересованіи грунтъ...

Що до Жидовъ — то они передъ Вічемъ, при и по Вічу отобразили даже погану ролю. Передъ Вічемъ непокончили заѣдана Комітету вічевого въ Коссовой, налашили підъ окна, шайгували, та доносили, а и по саѣмъ селахъ отрашили людей и здергували, щобы не йшли на Вічу. Підчастъ Віча жиды вихалися до саївъ съ дикими піаками при рефератѣ о. Тиміка, о потребѣ тверезості та просвѣтѣ мѣжъ народомъ, перебивали бесѣдника. Припозѣдка наша каже, что „на злобу шапка горить“. Жиды дуже добре знаютъ, що доти они зможуть руйнувати Гуцула, доки бѣдъ темний та зацитый, — знали они, що и на Вічу, коли буде бесѣда про піднесеніе моральне та матеріальне нашого народу, мусить бути попередъ воего вказаній палцемъ — жиды, бо „куда кань, то кань“. И очевидно, ай о. Тиміка, говорачи про тверезості та просвѣтѣ народу, не мігъ перечити жида въ корши, ай и. Дорундакъ, толкуючи про лікізациіи грунтівъ селянськихъ не мігъ сказувати дать статистичныхъ, циферъ и фактівъ. Вирочимъ жиды нѣчимъ не заслугують на взгляди Русиной. Не досыть, що жіючи середъ руского народу збогаючуюся его коштомъ, они ще на кождомъ кроїцѣ на саївъ йдуть збитою фалангою противъ національнихъ интересій Русиной.

батюко „карапі“ цѣльській тиждень на роботѣ надъ Дніпромъ, двигає мѣхи зъ пароходівъ та зъ човінівъ на берегъ, ажъ саїчки до очей підступаютъ, а пріїде субота, якъ загуляє вечеромъ въ кумпанії, то пье ажъ до понеділка, поки кишеню не витрасе. Въ понеділокъ ще отхмельює по-підъ човінами та по-підъ розы, а потому зновъ затягається въ роботу... До Києва находитъ такожъ жінки великорукі. Зъ-разу походить по саївъхъ мѣсцихъ, а ополя пристають до саївъхъ земляківъ. Зъ того юдея волка розпуста, моральна и физична гініль. Роботники забувають на свій дѣмъ десь далеко, на семью. А жінки побувши въ мѣстѣ за два, за три роки, выстрадавши та зушиши силы, або вертає за родину, або ѹде на селу мѣжъ чужихъ людей та только заразу разносить, мовь лихе повѣтре. А все то починають въ тихъ мѣсцихъ трактіяхъ та кабакахъ, тамъ оно якій чо-же, закрываютъ перейде на окопницю. Буває часомъ по газетахъ піднесеся головно зъ наказу правительства дельнікъ "кабаки закрываютъ", — але що-же, закрываютъ то тутъ то тамъ кабачокъ, а саїнці съ кождымъ днемъ больше, якъ сказано, головно зъ напильваючихъ изъ великорукіхъ губерній. Напильвъ пролетаріату въ великорукіхъ губерній все забільшається, а урадъ тому не запобігає, противно, спріє, бо „валорускій роботникъ, кажуть, лінівий, зъ мѣсци не рушато, до нѣчого доброго не дойде“, а таїтъ воему дастъ раду, що ѹ нашого поправити та удовіливати. И цивілізація оправдѣ єде: місії швидче въ стайніхъ переподжуються... ки-

ми замімо, якъ жиды держатъ супротивъ Ру- сії при виїздахъ выборахъ, мы бачили отъ впередъ вільного ділення въ Городку, при виїздахъ въ бісарі, якъ вѣдь на одній жидовській діленії не було рускомъ ванни, а самі полонії, якъ въ нихъ халатахъ коніари съ красками польськими...

По Вічу жиды, побачивши, якъ поступаєть собѣ супротивъ Вічу репрезентантъ ц. к. староства, разумівались до крайності. Помімушки вже то, що на репрезентанта о лікізациіи грунтівъ, п. Дорундака, посыпали доноси на ѿб'ї можливій сторони, але що въ пояснювали всіхъ ботиши и поспівали всіхъ по муратъ въ мѣстѣ, деяки називати за мешканію самого п. Дорундака, съ наброznішими выдумками та грізьбами. Отозви курсують сотки, а ось дѣл, якъ надблашили намъ, початкою дословно, якъ взорець запекли та небезпечномъ, а ц. к. властами зовѣй не слідженію и не зборонюванію агітація жидовъ противъ христіанъ.

I.

"Brüder Israels öffnet die Augen und sehet thuet die Ohren auf und höret wie bitter uns Juden ist, unsere Sonnen (Feinde) die Antisemiten wollen aufsetzen und anreisen auf uns alle was sind nicht mybne brys (nicht unseres Bundes), sie sollen trachten wie weit möglich sie sollen sich abscheiden von uns hejne (nämlich) mit uns keine meschurum (Geschäfte) zu treiben bei uns nichts zu kaufen nicht einmal um ein $\frac{1}{4}$ Kreuzer. Das Bißel Verdienst oder Brot was ein Jud hat noch sollen sie zerstören, darum Israeliten geheiligtes Volk! wenn ihr fühlt in euch ein wahres jüdisches Herz, die ihr seit Abkömlinge von Abraham, Isak und Jacob in deren Namen wir bestehen, so sollt ihr nicht schlafen ihr sollt weisen vor diese Feinde der Judenthum dass wir sind ein Volk ein ewiges auserwähltes Volk und wir sollen uns stärken mit Gotteskraft und nicht zulassen, dass das Gift von den Judenfeinden soll sich cholity (neid Böse) ausbreiten. Es wird sein geheiligt der Name Gottes hiedurch, wir sollen uns rächen an die Antisemiten erstens darf man nicht kommen zu dem hiesigen Sojuysrael (Judenseind) Michail Dorundiak er soll haben Verdienst von unser Blut, er soll wissen dass ohne uns Juden er nicht bestehen.

II.

Juden ihr sollt wissen, dass ihr den Namen Gottes lästert, wenn ihr gibt noch zu verdienen dem Judenfeinde Antisemiten Dorundiak, ihr habt allein gesehen, wie er hat öffentlich die Andergläubigen angereizt sie sollen mit uns nicht handeln und jetzt kennt ihr ihm noch zu verdienst geben wie kennt ihm einen Process anvertrauen, wenn er uns der grösste Feind ist. Ju-nimmt euch zusammen und sehet dass der Dorundiak bei einem Juden keinen Kreuzer verdiente, in diesem Namen wird euch Gott von den Händen der Antisemiten erlösen.

Semiten."

Кромъ въ ботозахъ, жиды обговорюють справы Віча въ божницяхъ; суть, засосъ, и не безідставній поголоски, що пішли въ ходъ и „хайремъ“... А ц. к. староство въ Коссовой — о той же нѣчомъ не знає? Цѣлый же Коссовой про те знає, о той же только говориться! Мы тутъ зновъ скажемо, що и Русини стоять підъ охороною законівъ, а то, що ныні мень, може бути завтра тобѣ, — що ныні Русинамъ, завтра може бути Полякамъ... Небезично грати-ся съ огнемъ...

Въ Кіевѣ пробувъ я до весни. При коніці цѣтнія я вже радъ бути достати обѣцане мѣсци приказчика, — але-же и того я не дождався; обѣцали, а потому сказали: не треба. Я выбрався на села шукати хліба. Буває я по кіевской губернії, бувъ и въ полтавской, бувъ коло Бердычева; лучалось заходити въ дворы, на праходства и въ селянській хати.

Якъ только виїдешь зъ мѣста, куды глянешь, всіда пшеницѣ, жата панськї по довгихъ широкихъ ланахъ, а только де-де зеленіють осінушки, інвики седливі. Въїдешь въ село: хаты маленькі, бѣльются межи вишиневими садками, але мало такихъ въ селѣ, що краюются поряднимъ хозяйствомъ. Буває три четверти людей въ селѣ не має нѣчого більше, кроме хаты та огорода при нїй. Хто має 30, 20 моргівъ поля, — богач; хто має 10, 6, — такожъ ще „нѣчого собѣ“. Бѣднішими та бѣдниками въ зимѣ и на весну така сама бѣда, якъ у насть, а податки треба платити. Народъ такъ само, якъ и у насть, съ кождымъ рокомъ бѣда, а и земля, якъ розказували мені селяне, теперъ значно менче родить, якъ родила давнійше. Тому вже винна очевидно гошодарка: землѣ не справляють якъ слідъ навозомъ, а по найбільшої часті кождый гошодар на переміну половину землї управляетъ половину лішає облогою, безъ огляду на то, чи має 20 чи 2 морги. Плауги ще старовѣтні,

Въ заглѣ въ Коссобщанії въ остатніхъ часахъ стало дуже — bad... Ми звертася на то що разъ увагу компетентнимъ властямъ, въ інтересі публичного порядку, дуже загроженого въ Коссобщанії...

Ось професора д-ра Ем. Савицкого одержали ви місії слідующу довіру: "Сейла Редакція! Ви ч. 95 "Діло" поміщений артикуль о переході буроакадемії Ставропігійского Института въ рускій гімназії на німецьку въ котрому находиться місії неочіщенія та гендерній неправди. Артикуль намбръ представити мене якъ "зрадника власного народу" отже приносу мені чинъ нечестивий, дялого прошу въ інтересі правди принять слідующе спростовання.

1) Не правою есть, що уже передъ феріями бувъ "указъ", аби буроакадемія приносилъ собою 3-10 до заїзду на гімн. німецьку". Давши указъ на буроакадемії розуміється чинъ зъ відомою намъ, початкою дословно, якъ взорець запекли та небезичноній.

2) Не правою есть, що въ вимінкою колькості бѣднішими въсії опинилися на ланахъ гімн. німецької". Изъ 15 давніхъ буроакадемії принятыхъ на ново і сего року до буроакадемії німецької 3 въ німецької, 11 въ рускій гімназії, 1 не явився ще до нині.

3) Не правою есть, що переходъ тихъ трьхъ настоївши противъ всій або безъ відомости родачевъ; А ктожъ давъ гроші на записаніе въ книжки?

4) Не правою есть, що літній въ Дирекції извѣстій агітаторъ въ ролі батьківъ". Єсли агітаторъ "извѣстій", то дирекція не може відоміть іхъ не знати та призначити за батьківъ.

5) Не правою представлена история ученика Кандюка. Настоятель велївъ записати єго до гімн. нім. бо Кандюкъ, одїждаючи 27 анг. до дому по поводу слабості матері сашь на тую цѣль 3-10 зп. оставилъ, а непротивівши, єго, Кандюкъ, переходови до рускій гімназії, коли учувши що въ німецької гімназії взяли уже "deponentia" которыхъ Кандюкъ ще не учиився. Професоръ Ярема за нимъ не вставлявши, бо не було и потреби.

6) Помежи ново принятими (въ числі 5) буроакадемії, трьхъ записали самі батьківъ німецької пресії зъ моєї сторони, двохъ записанівъ надзвіратель буроакадемії на виразное жадане батьківъ до гімн. нім.

7) Слівъ "забутъ" ученики записали по волі надзвірельника п. Літнійського на гімн. нім. я николи никому не казавъ. По причинѣ недостатку мѣсци (? Ред.) не могу помістити моїхъ одібъвъ. И такъ вишло "спростовання" придумане.

Спростовання се не єсть въ саїл въ нѣчымъ ослабити давнійше нами виоказаного пересвідчення. И для того стоямо при міннію нашімъ, що буроакадемії Ставропігійскимъ велено въ гори по феріяхъ переписатись на німецьку гімназію. Наше мінніе ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзвірательни Буро, п. Лагодинському, що "на другій році буде буроакадемії записувати только до німецької гімназії, и 3) що ученикъ Монцѣвичъ

зім'я ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзвірательни Буро, п. Лагодинському, що "на другій році буде буроакадемії записувати только до німецької гімназії, и 3) що ученикъ Монцѣвичъ

зім'я ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзвірательни Буро, п. Лагодинському, що "на другій році буде буроакадемії записувати только до німецької гімназії, и 3) що ученикъ Монцѣвичъ

зім'я ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзвірательни Буро, п. Лагодинському, що "на другій році буде буроакадемії записувати только до німецької гімназії, и 3) що ученикъ Монцѣвичъ

зім'я ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзвірательни Буро, п. Лагодинському, що "на другій році буде буроакадемії записувати только до німецької гімназії, и 3) що ученикъ Монцѣвичъ

зім'я ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзвірательни Буро, п. Лагодинському, що "на другій році буде буроакадемії записувати только до німецької гімназії, и 3) що ученикъ Монцѣвичъ

зім'я ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзвірательни Буро, п. Лагодинському, що "на другій році буде буроакадемії записувати только до німецької гімназії, и 3) що ученикъ Монцѣвичъ

зім'я ослобуємо на той же: 1) що ново принятыхъ буроакадемії всіхъ безъ відміни записано до гімн. німецької; 2) що проф. Савицкій якъ настілько Буровъ вже въ часі Великодня, по вигнаню ученика Бугла, заявивъ надзві

Англія. Кабинетъ англійскій выдавъ до своихъ представителей при державахъ, что под-писали угоду берлинську, окружникъ въ справѣ болгарской. Кабинетъ Сальберого уважає за най-льшую и найціннѣйшу подставу до розвязання трудностей въ Болгаріи и Румелії точно придер-живанье угоды берлинської. Заразомъ дає каби-нетъ зрозумѣти, что деякіи змѣни въ органичномъ статутѣ Входної Румелії, отповѣдно до бажання народу болгарского не мали бы значенія замаху на угоду берлинську. На поольдокъ поручає о-кружникъ прикорити турецко-болгарской перего-воры въ цѣли довершения дотычныхъ змѣнъ. — „Münch. Allg. Ztg.“ доноситьъ, что въ англійскомъ министерствѣ дѣль заграничныхъ въ Лондонѣ от-булася дня 7 о. м. нарада пооловъ Нѣмецчини и Туреччини и представительствъ Италіи, Франціи и Австріи, а мин. дѣль заграничныхъ лордъ Идеолайгъ конферувавъ опболя съ лордомъ Саль-беримъ. Предметомъ нарады мала быти справа болгарска. Що до поступованія кабинету англій-скому въ справѣ болгарской доносять до „N. fr. Presse“ такъ: Кабинетъ англійскій обмежатъ на разъ свою акцію на окружника, который вже вы-олала Англія и въ котрому заявила, что буде дер-жатися точно берлинської угоды. Министерство дѣль заграничныхъ постановило зачекати на рѣ-шучій крокъ султана, яко верховного владѣтеля. Въ Лондонѣ знаютъ на подготавль бевоумнѣвыхъ показовъ, что султанъ предирѣже за колька днівъ такій рѣшучій крокъ, который буде далеко больше близеній до поглядовъ англійскихъ якъ россій-скихъ на справу болгарску. Ажъ по выступленю Гуреччини розібачне Англія чинну политику въ правѣ вхідної. — Въ палатѣ пословъ заявилъ Бергуонъ, что правительство англійске не має якихъ вѣтей, что до намѣреного подѣлу полу-невої Европы черезъ три цѣсарства. Россійска купація Болгарія або адміністрація си черезъ убернатора россійскаго есть гипотезою, опертою а изольованої акціи державъ, которую правитель-ство не може уважати за иловѣрну. Що до вы-бору нового князя — оказавъ бвъ — не будо бы сперъ на часъ застновляти надъ симъ пыта-емъ, бо выборъ мусатъ быти доконаный черезъ зродне обраніе а потверженый Портою и при-нятый черезъ державы, подпісаній на угодъ бер-линської. Нема однакожъ причини думати, будто-ы акція котрои небудь державы не далась пого-ти съ обовязками, выходичими зъ угоды.

Болгарія. Передъ выѣздомъ овоимъ выдавъ
Александеръ слѣдуючу проклямацію до народа: „Переконавшия о сумнѣй правдѣ, что нашъ
уѣздъ улекшитъ привернеяне дотеперѣшнихъ
госинъ межи Болгарію а россійскимъ освобо-
телемъ и одержавши отъ правительства царя
Россіи приреченье, что независимость,
свобода и права нашей державы по-
останутъ ненарушеній и никто не
буде мѣшати я до сихъ винутрѣш-
нихъ, заявляю вельми любимому народови,
бажающи доказати воѣмъ, якъ дорогій суть
мъ интересы нашей отчины и что для забезпe-
ння еи независимости готовъ еосьмо до всякихъ
ортвы навѣть такои, котра дорожшою есть якъ
тъ, не менше высказуючи нашу щиру подяку
преданности и привязанье, якого доказавъ намъ
нарѣдъ, въ щасливыхъ и сумныхъ дняхъ,
и переходили Болгарія и нашъ преостолъ отъ
насъ якъ мы сюда прибули, покидаємо нашъ
естолъ и князѣвство а прирѣкаючи, что
перестанемо ажъ до поолѣднои хвили нашого
тая молити Бога, чтобы удержувавъ и помагавъ
Болгарія, зробивъ бы могучою, щаоливою, и не-
известною, именуемо регентами Стамбулова, Ка-
зелова и Муткурова. Розказуємо воѣмъ обыва-
намъ болгарскимъ, чтобы були послушніи пору-
чнямъ и приказамъ, якій выдасть згадана реген-
тами для удержання въ краю спокою и зарадженя
му тому, что могло бы ще бѣльше запутати и
вже трудне положеніе отчины. Нехай Богъ
спаси и избави Болгарію! Даю въ разлен-

реже и хоронить Болгарю. Дано въ розідні
нашої Софії дня 26 серпня (ст. ст.) Але-
ндеръ. — По выданю сен проклямації князь
Іхавъ. Вже отъ полуудня почався збирати на-
ть величезными масами передъ палатою. Около
од. виступили четыри полки софійской безъ
жія и утворили шпалеръ а офицери устави-
сь въ прибілку палаты. Князь попрощався па-
передъ съ тѣломъ дипломатичнымъ, въ котрому
вся такожь россійскій консулъ Богдановъ, и
акъ выйшовъ до официроў, промовивъ до
ль и подавъ кождому руку. Середъ збранихъ
гавъ великий сумъ и многій плакали. Найоу-
їша настала хвиля, коли князь прощався съ
кайловскимъ, директоромъ школъ въ Софії;
въ поручавъ ему, щоби виховувавъ молодіжь
дусь національному и патріотичному. Теперь
шовъ князь на подвір'я. Сторожа войскова пре-

гувала оружіе. Князь въ мундурѣ генерала воѣвъ
ловозки и выѣхавъ стоячи съ открытою головою.
о него сидѣвъ Стамбуловъ, а за нимъѣхали
князя, бр. Ридзель, всѣ министры и мнo-
гство возовъ. Якъ разъ о 4 год. рушивъ цѣлый
бдъ. Музика загрзла „Шуми Марица“, на кня-
жкой палатѣ упала хоруговъ а князь рушивъ
здъ громукахъ окликовъ народу въ дорогу. Тe-
шорозлѣплювано проклямацію князя и розда-
ли мѣжъ народъ. Пять кильометровъ за Со-
коло Гану Вербиця задержався походъ, бо
насъ обѣльского народа хотѣла князя попра-
в. Выступивъ сивенскій дѣдуся и попроша въ
и, высказуючи надѣю, що князь ще поверне.
ъ поцѣлуявъ дѣдуся въ голову. Тутъ ще
ропрощаючися князь съ своими официрами а
цѣлуючи его въ руки кликали: „До звиданнї“.
скій жынки и дѣвчата осыали князеви цвѣты
вѣзъ. Ще разъ задержався князь въ Ку-
бродѣ и зъ отсю пѣхавъ до Домбянки, де до

всѣвъ на корабель и пойхавъ до Турнъ-Северинъ. Въ сѣмъ мѣстѣ повитали его на приказъ румунскаго короля войско и власти румунской дуже торжественно. Князь всѣвъ на зелѣницю и пойхавъ черезъ Будапештъ и Вѣденъ до Нѣмеччины. Въ обоихъ сихъ мѣстахъ прощавъ народъ князя дуже торжественно, а студенты мадярской выправили по его выѣздѣ навѣть демонстрацію передъ росоїйскимъ коноулятомъ. Поодѣднай приказъ князя бувъ, що онъ наказавъ струмокій полкъ и полкъ артилеріи розвязати и хоругви ихъ поломти а ворохобничихъ кадетовъ приказавъ пороздлювати мѣжъ поодинокій полки. Болгарія осталась теперь безъ князя и подишена на водю мѣцнѣшихъ суїдловъ.

Туреччина. Зъ Константиноополя надѣйша до Парижа слѣдующа депеша: Порта высыпала въ понедѣлокъ ноту до державъ, въ котрой домагалася рѣшучо, чтобы державы высказали свой поглядъ на справу болгароку. Правительство французскe не одержало ще сен ноты. Въ дипломатичныхъ кругахъ францускихъ увѣряютъ, что та нота выклакала въ Россіи велике занепокоеніе.

НОВИНКИ

— Є. Вис. архікнязь Рудольфъ въ Галичинѣ. Першій разъ удостоплася галицка Русь того щастя повитати на свой земли Высокодостойного гостя архікнязя Рудольфа. Побутъ Єго въ нашомъ краю вправдѣ короткій и строго обмеженый, но все таки буде Онъ мати случайноть переконатися, що галицка Русь знає, що винна славной Габбургской Династіи, истоитъ и буде стояти вѣрно и непохитно при той династіи, съ котрою звязала еи судьба а котрой она только добра завдячує. Дня 9. о. м. рано приїхавъ архікн. Рудольфъ до Кракова а зъ отои поїхавъ заразъ до Городка, де отанувъ о 2 год. зъ полудня. На дворци въ Городку дожидали архікнязя; намѣтникъ п. Залескій, управитель староства въ Городку гр. Августъ Дѣдушицкій, дивизіонеръ кн. Турнъ-Таконоъ, совѣтникъ двору Сохоръ, директоръ зелензицъ Слядковскій и други доотайники. Повитанье було лишь офиціальне а на перонъ мали вступъ лишь дамы, що утпорили шпалеръ ажъ до саль дворця. Съ архікн. Рудольфъ приїхавъ такожь головно-командуючій англійскими войсками кн. Кембриджъ (Cambridge). На дворци въ Городку выїхъ зъ вагону першій кн. Кембриджъ опираючись на лѣску а за нимъ архікн. Рудольфъ а по офиціальному повитаню воїли до дворокихъ повозбъ и поїхали до Любляни, де отанули на 4 годину. Кн. Кембриджъ выїхъ въ готови „Concordia“. Передъ готелемъ була установлена почетна компанія 64 баталіону краевої оборони съ музикою 34 полку, а скоро князь появився музика заграва англійской пісні God за-

и вився, музика заграла англійокій пісні „God save the king“. Заразъ по томъ явився Е. Вел. цѣ-
сарь и зложивъ князеви визиту. Одосля зложивъ
князеви визиту п. намѣстникъ и перебувъ у него
півверть години. Князь розвѣдувався про нашій
краївій отношнны. — Підчасъ переїзду архікн.
Рудольфа черезъ Ряшевъ зробили жиды тамошнй
подобный неладъ якъ въ Городку під часъ при-
їзду цѣсаря. Множество халатниковъ отгрутило
свою іншу публику и лишь самій що силы вере-
щали „вівайтъ“. Кн. Кембриджъ придавлявся цѣ-
саво симъ „Галичанамъ“, котрыхъ мабуть ще въ

— Дальша гостина Его Вел. Имп. Царя въ Галичинѣ.

дальша гостина сло Вел. цѣсаря въ Галичинѣ.
Дня 10 о. м. рано выѣхавъ Е. Вел. цѣсарь вразъ
ль Е. Выо. архики. Рудольфомъ на маневры. Пе-
редъ выѣздомъ приступивъ до дожидающаго вже
цѣсара архики. Рудольфъ а поздоровивши Его
ойсково, поцѣлувавъ Его въ руку. Цѣсарь поцѣ-
левавъ архикияя въ голову и оба воѣли до по-
озовъ и выѣхали зъ Любъни. Ихъ супроводжала
андерія селянъска а нарѣдъ витавъ всюды грѣм-
има окликами. Скоро потомъ выбрались и воѣ-
фициры заграначий. — На третомъ обѣдѣ двѣр-
комъ дня 8 о. м. були приоутнѣ: п. чамбѣтникъ,
н. Вартембергскій, кн. Таконсь, официръ ор-
ганизаовыи гр. Андрѣй Потоцкій, бр. Конот. Бру-
вцкій, Загмунтъ Дрогойовокій, мѣщевый царохъ
Гилетовицъ, Еніль Тороосевичъ и богато дру-
жъ доогойникомъ. По обѣдѣ размовляль цѣсарь
ловшій часъ съ президентомъ мѣста Львова п.
омбровокимъ и розвѣдувавоя про относны мѣ-
та и его будовлї. — О маневрахъ підъ Рудками
енооятъ, що они вышли дуже добре. Особливо
дався дуже добре притупъ на мѣсто, который
акъ точно бувъ выкнаный, що выглядавъ зо-
роѣмъ на вѣну; жеды въ мѣстѣ переляканій по-
мыкали склепы и дома и готові вже були втѣ-
сти. На рѣцѣ Вишни фороувала пѣхота два мо-
ты а третымъ моотомъ коло Подгайчикъ пере-
валася коннота и отцерла конноту корпуса львов-

(+) Въ Коломыи приготавляєся Вѣче народне. Радується зъ того, бо наша часошись заразъ по Вѣчу Коссовѣ поднесла голось за продовженьемъ Вѣча коссовскаго въ Коломыи. Комитетъ вѣческій уже зложився зъ девяти людей, шеоти мѣщанъ, а трехъ замѣщцевъ. — Вѣче подготавляєся — якъ довѣдуємось — такожъ въ Снятинѣ. Якъ бачимо цѣлый северобчній рухъ вѣческій обмежаєся дою на Покутье. Чому жъ онъ не розширяється на другій стороны краю? ! —
— Говорю вамъ, народолюбцѣ зъ цѣлою Галичиной! —
— Конкурсъ на посады при мѣшаной 4-класовой школѣ им. Маркіяна Шашкевича у Львовѣ. Львовска окружна Рада школъна розписує поль дн. 25 л. березня до ч. 1427 такій конкурсъ: „При мѣшаной 4-класовой школѣ им. Маркіяна Шашкевича у Львовѣ съ руокимъ языкомъ выкладовыми есть обсады посада учитеља управляющаго

съ рѣчною платною 700 зр., рѣчнымъ додаткомъ активальнымъ 200 зр., рѣчнымъ додаткомъ за управу 100 зр. и съ вольнымъ мешканьемъ або додаткомъ на мешканье рѣчно 300 зр. а. в., — такожь посада дѣйстнаго учителя съ рѣчною платною 700 зр. и додаткомъ активальнымъ 200 зр. рѣчно. На тѣхъ посады разписанося конкурсъ съ речицемъ до д. 6 л. жовтня 1886. Коли-бѣ при обозѣ тыхъ мѣсцъ опорожнивалъ або посада учителя управляющаго або посада дѣйстнаго учителя при якой етатовой школѣ мѣской у Львовѣ, то разписанося зараномъ конкурсъ на таї-жъ посады, могучай опорожнитися при якой-небудь етатовой мужеской школѣ у Львовѣ. Убѣгатель о повышѣй посады мають внести овонь поданія, належно удокументованій въ згаданомъ речинце до ц. к. окружной Рады школьнай мѣской у Львовѣ.“ (Повышшій конкурсъ надоболавъ намъ п. президентъ Львова съ просьбою о умѣщенье въ „Дѣлѣ“.)

(+) Въ спраѣ выбору гр. Романа Потоцкого поломъ до Рады державной зъ сельскаго округа Бережаны-Подгайцѣ Рогатынь — якъ довѣдаемось зъ вѣродостойнаго жереда — переводится теперь слѣдство. Однакожь чи якій хосенъ для Русиновъ выйде зъ того слѣдства, — Господь знає. Вже двѣ кваденціи Рады державной минули, а запретованныхъ выборовъ Рада державна не верификувала! Може бути, що значе ихъ верификувати на тиждень передъ концемъ шестого року тривання мандатовъ осін палаты...

(+) Соймова устава о рускихъ школахъ и паралель-
кахъ по мѣстахъ, ухвалена Соймомъ мнущшои се-
сіи на внесенье посла Романчука, спочивае сообъ
без журно въ портфели министерства просвѣты у
Вѣдни, не предложена до си до санкції Єго Вел.
цѣаареви. Та певно! На що спѣшилися! Огъ но-
вый рокъ школьній зачинався, — то на подотва-
вѣ санкціонованной уставы могли бы були Русини
по деякихъ мѣстахъ уже домагатнся чи парале-
льокъ, чи й окремыхъ школъ, — а такъ, коли
оно перележито, Русини призабудуть... А все жъ
таки цѣквиа рѣчъ, чи буде тая справа сякъ або
такъ залагоджена бодай до часу новои сесіи

— Въ Городку пôд часъ прîезду цѣсаря Давидъ Умшвайфъ, торговельникъ збожа, мусъвъ бути не-
звычайно розъентузіязмованый, бо и не почувъ,
коли ему якась спрытна довга рука вытягнула
зъ кишенѣя пуларесь, въ котрому було 1.115 зр.
Злодѣя доси не выслѣдено.

— Запомоги для самостойных душпастырівъ. Министеръ проовѣты и вѣроисповѣданъ приволивъ зъ надзвычайного кредиту на 1886 р. па запомоги для самостойныхъ душпастырівъ дотованыхъ понизше конгруы: для гр. кат. аеп. львовской 15.919 зр.; для гр. кат. еп. перемышльской 8.821 зр. и для отвніолавовской 12.413; разомъ 37.153 зр.

— Испытъ конкунсовый въ архіепархії Львівської от-

— Поясненіе справы хорального спѣву въ Городецѣ.

Кореспондентъ М., описуючи въ ч. 93 „Дѣла“ торжество, якое отбuloся зъ причины визиты канонической В Преосвященнаго архіепископа брн. обряду въ Городенцѣ, зробивъ при конца своеи дошиои увагу, словами адресованными очевидно до мене — въ томъ змыслѣ, будьтобы приходило менѣ „тяжко“ взятися до працѣ около засновання потного опѣву въ Городенцѣ. Понеже така увага могла-бы зо стороны незнаючихъ мѣщевыхъ относинъ а интересующихъ-ся сею справою Ви. читатель въ „Дѣла“, отягнути на мене — що найменше — закидъ якоись въ тойъ взглядѣ рѣвностности, про-то сосьмь ириневоленый бодай короткими словами си правою пояснити. Зъорганизувавъ я въ Городенцѣ два разы хоръ въ онѣ около 40 людей; бувъ се хоръ мішаний, зложечный зъ хлоацівъ и дорослыхъ, а задачею сего хору було первѣтно своимъ опѣвомъ въ честь професіональнаго далекого походу и водоосвятія орданського причинитнія до звеличенія нашого бряду. Поминувши сю обставину, що заснованье засеченаго хору сполучене было для мене съ значными выдачками и великимъ трудомъ за-для сла-ыхъ отвѣтныхъ квалификацій у деякотрыхъ его леновъ, то все таки цѣле дѣло йшло спорѣвшe, о науку опѣву удѣлявъ я въ прооторой комнатѣ сколької, де нашлася такожь таблиця съ нотными линіями. Познѣйше заливъ менѣ управи-

ель школы, що Рада школъна зборонле сего рода
боры въ убикаціяхъ школьніхъ и що спвободно
енъ учти въ нихъ сїзву только молодѣжь
школьну. Треба отже було въ олѣдуючомъ роцѣ
тбувати пробы въ комнать „Читальнї“, котра
въ згляду на свою у вхѣдъ розмѣрахъ малу про-
горонь и свое умебенанье до сен цѣли не нада-
валася и теперь не надаєся. Однакожь, що голов-
о впливало на застбй правильного выкладу на-
уки сїзву, то була ся обстановка, що въ недѣлї
свята, коли спѣволовлюбивій селяне и жѣщане, бу-
учи спвободными отъ своихъ заводовихъ занять,
зогли-бы приходити на науку сїзву, власне въ
ихъ дняхъ обвязки моого стану забирають чевѣ
лько чауу и абсорбуютъ только можъ сїль,
то успѣхъ таков працї (и то ще при недостачи
гармоніюмъ) може бути дуже проблематичнимъ.
— Отже вѣрийше бувъ-бы схарактеризувавъ
реозондентъ М. онтуацію, на коли-бъ написавъ

